

знизити рентабельність капіталу, зменшити кількість робочих місць та кількість зайнятих у суспільному виробництві.

Література

1. Небрат В.В. Підприємництво та добробут: еволюція парадигмальних підходів. Сучасні економічні теорії: історія, методологія та перспективи розвитку: зб. матер. Всеукр. кругл. столу, 10 лист. 2016 р. Київ: КНЕУ, 2016. С. 37-41.

2. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України від 24 лют. 2022 р. № 64/2022. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/42022-41397> (дата звернення: 25.05.2022).

3. Оприлюднення відомостей про справи про банкрутство. URL: <https://cutt.ly/oMr2nDy>

4. Кознова О. Рада попередньо схвалила зміни застосування процедур банкрутства у період воєнного стану. URL: <https://cutt.ly/GMr0ysB>

5. Стащук О.В., Шостак Л.В., Булик Д.В. Банкрутство підприємств в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 44. URL: <http://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1801/1736>

6. Абрамова А.С., Духніч О.В. Основні причини банкрутства підприємств України та заходи по запобіганню їх неплатоспроможності. URL: <https://cutt.ly/pN8zaJv>

УДК 346(043.2)

Паламарчук В.О., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Отіч О.В., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,

Вінницький торговельно-економічний інститут, м. Вінниця, Україна

Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКОГО СУДУ ТА ЙОГО ВИКОНАННЯ

Третейський розгляд спору завершується прийняттям рішення після дослідження усіх обставин справи третейським суддею, що одноособово розглядав справу, або більшістю голосів третейських суддів, які входять до складу третейського суду. Третейський суд вправі оголосити в засіданні лише резолютивну частину рішення. У цьому випадку, якщо сторони не погодили строк направлення їм рішення, мотивоване рішення має бути направлене сторонам у строк, який не перевищує п'яти днів з дня оголошення резолютивної частини рішення [1].

Рішення третейського суду викладається у письмовій формі і

підписується третейським суддею, який одноособово розглядав справу, або повним складом третейського суду, що розглядав справу, в тому числі і третейським суддею, який має окрему думку. Окрема думка третейського судді викладається письмово та додається до рішення третейського суду.

У рішенні третейського суду повинні бути зазначені: назва третейського суду; дата прийняття рішення; склад третейського суду і порядок його формування; місце третейського розгляду; сторони, їх представники та інші учасники третейського розгляду, що брали участь у розгляді справи третейським судом; висновок про компетенцію третейського суду, обсяг його повноважень за третейською угодою; стислий виклад позовної заяви, відзиву на позовну заяву, заяв, пояснень, клопотань сторін та їхніх представників, інших учасників третейського розгляду; встановлені обставини справи, підстави виникнення спору, докази, на підставі яких прийнято рішення, зміст мирової угоди, якщо вона укладена сторонами, мотиви, з яких третейський суд відхилив доводи, докази та заявлені під час третейського розгляду клопотання сторін; висновок про задоволення позову або про відмову в позові повністю або частково по кожній із заявлених вимог; норми законодавства, якими керувався третейський суд при прийнятті рішення [2].

Висновки третейського суду, що містяться в рішенні по справі, не можуть залежати від настання або ненастання будь-яких обставин. У разі задоволення позовних вимог у резолютивній частині рішення зазначаються: сторона, на користь якої вирішено спір; сторона, з якої за рішенням третейського суду має бути здійснено стягнення грошових сум та/або яка зобов'язана виконати певні дії або утриматися від виконання певних дій; розмір грошової суми, яка підлягає стягненню, та/або дії, які підлягають виконанню або від виконання яких сторона має утриматися за рішенням третейського суду; строк сплати коштів та/або строк і спосіб виконання таких дій; порядок розподілу між сторонами витрат, пов'язаних з вирішенням спору третейським судом; інші обставини, які третейський суд вважає за необхідне зазначити.

Керуючись ст. 47 Закону України «Про третейські суди», якщо сторони не домовилися про інше, будь-яка із сторін, повідомивши про це іншу сторону, може протягом семи днів після одержання рішення звернутися до третейського суду із заявою про прийняття додаткового рішення щодо вимог, які були заявлені під час третейського розгляду, але не знайшли відображення у рішенні.

Сторони третейського розгляду мають право звернутися до суду за роз'ясненням резолютивної частини рішення, ініціювати виправлення помилок у рішенні, якщо такі допущені.

Відповідно до ст. 55 Закону України «Про третейські суди» рішення третейського суду виконуються зобов'язаною стороною добровільно, в порядку та строки, що встановлені в рішенні. Якщо в рішенні строк його виконання не встановлений, рішення підлягає негайному виконанню.

Нормою ст. 352 ГПК України передбачено, що питання видачі виконавчого листа або наказу на примусове виконання рішення третейського суду розглядається судом за заявою особи, на користь якої прийнято рішення третейського суду [3].

Заява про видачу виконавчого листа про примусове виконання рішення третейського суду подається до апеляційного суду за місцем проведення третейського розгляду протягом трьох років з дня прийняття рішення третейським судом. Якщо вона буде подана після закінчення визначеного строку, то залишається без розгляду. Суд за клопотанням заявника може поновити пропущений строк на подання заяви про видачу виконавчого листа про примусове виконання рішення третейського суду, якщо визнає причини його пропуску поважними.

Якщо до суду надійшла заява про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду, а в його провадженні чи в провадженні іншого суду є заява про оскарження і скасування цього рішення третейського суду, суд зупиняє провадження по заяві про видачу виконавчого листа до набрання законної сили ухвалою суду, якою відмовлено в задоволенні заяви про скасування оскарженого рішення третейського суду [4, с. 65].

До постановлення ухвали по суті поданої заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду будь-яка сторона третейського розгляду в установлені законом порядку та строки має право звернутися до суду із заявою про скасування цього ж рішення та просити розглянути його спільно із заявою про надання дозволу на виконання цього рішення в одному провадженні.

Ухвала суду за наслідками розгляду заяви про видачу виконавчого листа, якщо вона не була оскаржена в апеляційному порядку, набирає законної сили після закінчення строку на апеляційне оскарження. У разі подання апеляційної скарги ухвала суду набирає законної сили після розгляду справи судом апеляційної інстанції.

При розгляді заяви про видачу виконавчого документа господарський суд не здійснює оцінки законності і обґрунтованості рішення третейського суду в цілому, а лише встановлює відсутність або наявність підстав для відмови в задоволенні заяви про видачу виконавчого документа, визначених ст. 56 Закону України «Про третейські суди» та ст. 355 ГПК України. Такого висновку дійшов Касаційний господарський суд у складі Верховного Суду, розглянувши справу № 910/8665/17 за заявою про видачу наказу на примусове виконання рішення постійно діючого

третейського суду, ухваленого за результатами розгляду позову про стягнення заборгованості за договором про відкриття кредитної лінії, залишаючи без змін ухвалу апеляційного господарського суду, якою задоволено заяву про видачу наказу на примусове виконання рішення постійно діючого третейського суду [5].

Рішення третейського суду за господарськими спорами є обов'язковим до виконання. Порядок примусового виконання рішень третейських судів встановлений Законом України «Про виконавче провадження».

Література

1. Про третейські суди: Закон України від 11 трав. 2004 р. № 1701-IV. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 35. Ст. 412.

2. Бут І.О. Розгляд спорів третейським судом в аграрній сфері. Актуальні проблеми українського законодавства: тези доповідей держ. наук.-практ. конфер. (Біла Церква, 19 лист. 2015 р.). Біла Церква, 2015. С. 18-19.

3. Господарський процесуальний кодекс України від 06 лист. 1991 р. № 1798-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 6. Ст. 56.

4. Скрипець Н.С. Виконання рішень третейських судів в порядку цивільного та господарського судочинства: порівняльно- правовий аналіз. Альтернативні способи вирішення спорів (ADR): матеріали Шостого Львівського міжнародного форуму (м. Львів, 30-31 трав. 2013 р.). Львів: Вид-во Львівського регіонального ін-ту держ. упр-ння Нац. акад. держ. упр-ня при Президентові України, 2013. С. 61-66.

5. Огляд судової практики розгляду Верховним Судом справ щодо оскарження рішень третейських судів та про видачу наказів на примусове виконання рішень третейських судів. URL: https://donetskcci.com/files/pagestatic/ogljad_rishen_tret.pdf (дата звернення: 02.05.2023).

УДК 346.9(043.2)

Рєпіна Є.Ю., здобувачка вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Нецька Л.С., к.ю.н., доцент

ОСОБЛИВОСТІ БАНКРУТСТВА СТРАХОВИКІВ

Страхові компанії є важливими учасниками фінансової системи країни. Вони надають послуги зі страхування ризиків, які забезпечують захист від несподіваних фінансових витрат у разі настання непередбачуваних подій. Однак, як і в будь-якій іншій галузі, у страхуванні можуть виникати фінансові труднощі, які можуть призвести